

2. И на врѣмето си испрати при лозаритѣ единъ слуга, за да прибере отъ лозаритѣ плодѣтъ на лозето.

3. А тѣ каго го хванаха, биха и отпратиха безъ нишо.

4. Пакъ испрати при тѣхъ другъ слуга; и него като замѣриха съ камъни, пукнаха му главата и го пуснаха съ безчестие.

5. Испрати и друго; и него убиха; и мнозина други или биха, или убиха.

6. А понеже още имаше едничѣкъ синъ, обиченъ нему, най-сетнѣ испрати и него при тѣхъ, думайки: ще се засрамятъ отъ сина ми.

7. Но лозаритѣ казаха помежду си: този е наслѣдникѣтъ; хайде да го убиемъ, и наслѣдството ще бѣде наше.

8. И като го уловиха, убиха и хвърлиха вънъ отъ лозето.

9. Какво прочее ще направи господарѣтъ на лозето? Ще дойде и ще погуби лозаритѣ и ще даде лозето на други.

10. Нимѧ не сте чели това писание: (ка-мѣкътъ, който отхвърлиха зида-ритѣ, той стана глава на жѣла:

11. това е отъ Господа, и чудно е въ очитѣ ни).

12. И искаха да Го хванатъ, но се побояха отъ народа, понеже разбраха, че за тѣхъ каза притчата; и като Го оставиха, отминаха.

13. И испращатъ при Него нѣкои отъ фарисейтъ и иродианитѣ, за да Го уловятъ на дума.

(3) Мат. 5, 12; 23, 34. (7) Мат. 26, 3. (8) Евр. 13, 12.  
(10) Мат. 21, 42. (13) Мат. 22, 15. Лук. 20, 20.